

Jaargang 1 - 1935-1936

BRABANTIA NOSTRA

DE VIJFBERG

Aan het westeinde van de Meierij
nabij de westelijkste Maasvallei,
daar ligt de Vijfberg al drieduizend jaren
temidden van de Rechthei. — In de klare
Septemberlucht ziet men den burg van Til
tussen de torens van Goirle en Riel.

Hoeveel zag deze Rechthei hier gebeuren!
De wijze Kelten hoorde zij eens neuren
hun heilge liedren vol geheimenis.
Toen braken plotsling in dees wildernis
Romeinse legioenen: onbeschofte
soldaten, aangevoerd door vuile schoften.

De vrije Franken kwamen welgemoed
hier luistren naar sint Wilberts vredegroet.
Dit is het land van de Zuidwandelaren,
Tessandrië; de zee der zandge baren,
de Kempen; d'oudste dochter van de kerk:
de kelk en 't kruis zijn nog heur echte merk.

Maar reeds drieduizend jaar geleden
waren er heidenen met oude zeden
op deze hei: het Vijfberg-monument,
duurzamer dan standbeelden van cement,
al is het dan gebouwd van zand en zoden,
getuigt nóg van hun eerbied voor de doden.

Eerbiedig plaatste men 't verbrande lijk
in een boomkist: een uitgehouden eik.
Dan ging men pluggen in de ronde steken
om die te leggen op de kist, tot teken
dat deze heuvel was een heiligdom,
tot God het stof tot leven riep weerom.

De grafberg werd met wal en gracht omgeven
ofwel er kwam een muur van palen neven.
En over alles heen groeide de hei:
zoete vergetelheid der honingsprei.
Hoeveel zag deze hei sindsdien gebeuren,
waar nog de bieën 'tzelfde lieke neuren!

PAUL VLEMMINX.